

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่องที่ 1 : การจ่ายเงินชดเชยดอกเบี้ยและความเสียหายรอบแรก ครั้งที่ 1 และเงินชดเชยความเสียหายรอบแรก ครั้งที่ 2 ตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบกรอบวงเงินการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจ่ายเงินชดเชยดอกเบี้ยและเงินชดเชยความเสียหายรอบแรก ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ตามมาตรา 9 และมาตรา 11 แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (พระราชกำหนด Soft Loan) คิดเป็นวงเงินรวมทั้งสิ้น 1,453.11 ล้านบาท ตามที่กระทรวงการคลัง (กค.) เสนอ ดังนี้

การจ่ายเงินชดเชยตามพระราชกำหนด Soft Loan	จำนวน (ล้านบาท)
1) เงินชดเชยดอกเบี้ยให้สถาบันการเงิน (จำนวน 24 แห่ง)	1,312.11
2) เงินชดเชยความเสียหายรอบแรก ครั้งที่ 1 (จำนวน 12 แห่ง)	60.63
3) เงินชดเชยความเสียหายรอบแรก ครั้งที่ 2 (จำนวน 12 แห่ง)	80.37
รวมทั้งสิ้น	1,453.11

ทั้งนี้ หลังจากคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแล้ว กค. จะดำเนินการยื่นขอรับจัดสรรงบกลาง รายการ เงินสำรองจ่าย เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นต่อสำนักงานงบประมาณ (สงป.) ตามขั้นตอนต่อไป

ทั้งนี้ กค. เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบกรอบวงเงินการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจ่ายเงินชดเชยดอกเบี้ยและเงินชดเชยความเสียหายรอบแรก ครั้งที่ 1 และรอบแรกครั้งที่ 2 ของสถาบันการเงิน ตามมาตรา 9 และมาตรา 11 แห่งพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พ.ศ. 2563 (พระราชกำหนด Soft Loan) เป็นจำนวนเงินรวมทั้งสิ้น 1,453.11 ล้านบาท ซึ่งคณะกรรมการกำกับการจ่ายชดเชยในคราวประชุม ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2566 และในคราวประชุมครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2566 ได้มีมติเห็นชอบผลการคำนวณเงินชดเชยดอกเบี้ยและเงินชดเชยความเสียหาย สำหรับการคำนวณเงินชดเชยรอบแรก ครั้งที่ 1 ของสถาบันการเงิน จำนวน 1,372.74 ล้านบาท และผลการคำนวณเงินชดเชยความเสียหายสำหรับการคำนวณเงินชดเชยรอบแรก ครั้งที่ 2 ของสถาบันการเงิน จำนวน 80.37 ล้านบาท ตามลำดับ โดยได้ผ่านกระบวนการสอบทานจากธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) แล้ว รวมถึงได้แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้สถาบันการเงินผู้ยื่นคำขอรับเงินชดเชยเพื่อทราบ โดยสถาบันการเงินไม่มีข้อโต้แย้งแต่อย่างใด และได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแจ้งจำนวนเงินชดเชยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

เรื่องที่ 2 : สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนมกราคม 2567

คณะรัฐมนตรีรับทราบสรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าประจำเดือนมกราคม 2567 ตามที่กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) เสนอ

สาระสำคัญ และข้อเท็จจริง

1. สรุปภาพรวมดัชนีเศรษฐกิจการค้าเดือนมกราคม 2567 ดังนี้

ดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย เดือนมกราคม 2567 เท่ากับ 106.98 เมื่อเทียบกับเดือนมกราคม 2566 ซึ่งเท่ากับ 108.18 ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วไปลดลงร้อยละ 1.11 (YOY) ลดลงต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 4 และต่ำสุดในรอบ 35 เดือน ตามการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน จากมาตรการลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานของภาครัฐ ประกอบกับราคาสินค้าในกลุ่มอาหารสดยังคงลดลงต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมาโดยเฉพาะ ผักสดและเนื้อสัตว์ เนื่องจากปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้น รวมทั้งฐานราคาเดือนมกราคม 2566 ที่ใช้คำนวณเงินเฟ้อค่อนข้างสูง มีส่วนทำให้อัตราเงินเฟ้อลดลง สำหรับสินค้าและบริการอื่น ๆ ราคาเคลื่อนไหวในทิศทางปกติ อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับต่างประเทศ ข้อมูลล่าสุดเดือนธันวาคม 2566 พบว่า อัตราเงินเฟ้อของไทยลดลงร้อยละ 0.83 ซึ่งอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อต่ำ โดยอยู่ระดับต่ำอันดับ 3 จาก 139 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลข และยังคงต่ำที่สุดในอาเซียนจาก 7 ประเทศที่ประกาศตัวเลข (สปป.ลาว ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย)

สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยทั้งปี 2566 พบว่า ประเทศไทยสูงขึ้นเพียง ร้อยละ 1.23 อยู่ระดับต่ำอันดับที่ 9 จาก 139 เขตเศรษฐกิจที่ประกาศตัวเลขสอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของหลายประเทศที่มีทิศทางชะลอตัวจากปี 2565 ค่อนข้างชัดเจน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ลดลงร้อยละ 1.11 (YoY) ในเดือนนี้ มีการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าและบริการ ดังนี้

หมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ลดลงร้อยละ 1.13 ตามการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มพลังงาน ทั้งน้ำมันในกลุ่มดีเซล แก๊สโซฮอล์ 91 E20 E85 และค่ากระแสไฟฟ้า เสื้อผ้าบุรุษและสตรี สิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสะอาด (ผงซักฟอก น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำยาล้างจาน) นอกจากนี้เครื่องใช้ไฟฟ้าราคายังคงลดลงอย่างต่อเนื่องตามการจัดโปรโมชั่นเพื่อกระตุ้นยอดขาย ทั้งเครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องซักผ้า และตู้เย็น รวมถึง สบู่ถูตัว ผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว และแชมพูสระผม ราคาปรับลดลงเช่นกัน สำหรับสินค้าที่ราคาสูงขึ้นเล็กน้อย อาทิ แป้งทาผิวกาย กระจกชากระค่าแต่งผมสตรี เครื่องถวายพระ ค่าทัศน اجرต่างประเทศ บุหรี่ สุรา และไวน์ ราคาเปลี่ยนแปลงตามการจัดโปรโมชั่น

หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 1.06 ตามการลดลงของราคาสินค้าในกลุ่มเนื้อสัตว์ เป็ด ไก่และสัตว์น้ำ (เนื้อสุกร ไก่สด ปลาทุ กุ้งขาว ปลากระพง) ผักสด (มะเขือ มะนาว แตงกวา) และผลไม้ (ส้มเขียวหวาน ลองกอง มะม่วง) เนื่องจากปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดจำนวนมาก สำหรับสินค้าที่ราคาสูงขึ้นเล็กน้อย อาทิ ข้าวสารเจ้า ข้าวสารเหนียว ขนมอบ นมถั่วเหลือง นมเปรี้ยว กะทิสำเร็จรูป น้ำพริกแกง กาแฟผงสำเร็จรูป กาแฟ/ชา (ร้อน/เย็น) กวยเตี๋ยว ข้าวแกง/ข้าวกล่อง และอาหารกลางวัน (ข้าวราดแกง)

ดัชนีราคาผู้บริโภคเดือนมกราคม 2567 เมื่อเทียบกับเดือนธันวาคม 2566 สูงขึ้นร้อยละ 0.02 (MoM) ตามการสูงขึ้นของหมวดอื่น ๆ ที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 0.28 โดยราคาน้ำมันเชื้อเพลิงปรับสูงขึ้นเป็นครั้งแรกหลังจากที่ลดลงติดต่อกัน 4 เดือน ซึ่งปรับสูงขึ้นทั้งกลุ่มน้ำมันเบนซินและแก๊สโซฮอล์ นอกจากนี้ ค่ากระแสไฟฟ้า ค่าโดยสารรถจักรยานยนต์รับจ้าง ค่าโดยสารเครื่องบิน ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคล (โคมไฟหน้า น้ำหอม ผลิตภัณฑ์ป้องกันและบำรุงผิว) ราคาปรับสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีสินค้าที่ราคาปรับลดลง อาทิ เสื้อและกางเกงสตรี อาหารสัตว์เลี้ยง และเครื่องรับโทรทัศน์มือถือ ขณะที่หมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ลดลงร้อยละ 0.31 ตามการลดลงของข้าวสารเหนียว ขนมอบปอนด์ ไข่ไก่ นมเปรี้ยว

ผักสดและผลไม้ (มะเขือเทศ ผักคะน้า พริกสด ส้มเขียวหวาน มะละกอสุก กล้วยน้ำว้า) สำหรับสินค้าที่ราคาสูงขึ้นเล็กน้อย อาทิ เนื้อสุกร ไก่สด ปลานิล กะทิสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร น้ำหวาน กาแฟ/ชา (ร้อน/เย็น) ข้าวแกง/ข้าวกล่อง ก๋วยเตี๋ยว และอาหารกลางวัน (ข้าวราดแกง)

2. แนวโน้มเงินเฟ้อ

แนวโน้มอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนจาก (1) มาตรการลดค่าครองชีพด้านพลังงาน ได้แก่ การตรึงราคาค่ากระแสไฟฟ้าในอัตราไม่เกิน 3.99 บาทต่อหน่วย สำหรับครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้าไม่เกิน 300 หน่วยต่อเดือน ซึ่งมีประชาชนได้รับประโยชน์ 17.77 ล้านราย และมาตรการตรึงราคาน้ำมันดีเซลไม่เกิน 30 บาทต่อลิตร จนถึงวันที่ 19 เมษายน 2567 และ (2) ผลกระทบของปรากฏการณ์เอลนีโญลดลง และบางพื้นที่มีอุณหภูมิลดลง ทำให้ปริมาณผักสดเข้าสู่ตลาดมากกว่าปีก่อนหน้า ส่งผลให้ราคามีแนวโน้มลดลงต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม มีปัจจัยที่ทำให้อัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) สถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่ยังยืดเยื้อ ทำให้ค่าระวางเรือและสินค้าโภคภัณฑ์ที่สำคัญปรับตัวสูงขึ้น (2) เงินบาทมีแนวโน้มอ่อนค่า ส่งผลให้ราคาสินค้านำเข้าสูงขึ้น (3) ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวสูงขึ้นทั้งจากการต้องการเพิ่มขึ้น และการปรับราคาเพื่อให้เกิดความสมดุลและเป็นธรรมกับผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่อุปทาน และ (4) การขยายตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว หลังจากภาครัฐมีนโยบายอำนวยความสะดวกในการเดินทางมาประเทศไทย ของนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจประเทศต่าง ๆ ส่งผลให้อุปสงค์และราคาสินค้าในหมวดที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวปรับตัวสูงขึ้น

ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ยังคงคาดการณ์อัตราเงินเฟ้อทั่วไปปี 2567 อยู่ระหว่างร้อยละ (-0.3) – 1.7 (ค่ากลางร้อยละ 0.7) ซึ่งเป็นอัตราที่สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบันและหากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญจะมีการทบทวนอีกครั้ง

ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคโดยรวม เดือนมกราคม 2567 ยังอยู่ในช่วงความเชื่อมั่นโดยปรับลดลงเล็กน้อยมาอยู่ที่ระดับ 54.5 จากระดับ 54.8 ในเดือนก่อนหน้า เป็นการปรับลดลงทั้งดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคในปัจจุบัน และในอนาคต (3 เดือนข้างหน้า) ปัจจัยบวกที่ส่งผลให้ดัชนีฯ ยังอยู่ในช่วงความเชื่อมั่น (ดัชนีฯ มีค่าตั้งแต่ระดับ 50 ขึ้นไป) คาดว่ามาจากราคาสินค้าเกษตรสำคัญหลายรายการปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน และยางพารา ประกอบกับภาครัฐดำเนินมาตรการลดค่าครองชีพอย่างต่อเนื่องทั้งการปรับลดค่าไฟฟ้าและการตรึงราคาน้ำมันดีเซล นอกจากนี้ ภาคการส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยปรับตัวดีขึ้นตามลำดับ ส่วนปัจจัยกดดันที่ทำให้ดัชนีฯ ปรับลดลงเล็กน้อย อาทิ ปัญหาหนี้สินในครัวเรือนและรายได้ที่ยังไม่สอดคล้องกับค่าครองชีพเท่าที่ควร

เรื่องที่ 3 : การเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามกรอบความตกลงองค์การการค้าโลก (WTO) ปี 2567 - 2569

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการการเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามกรอบความตกลงองค์การการค้าโลก¹ [World Trade Organization (WTO)] โดยให้เปิดตลาด 1 ปี (ปี 2567) สินค้าเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ หัวพันธุ์มันฝรั่ง และหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป ตามที่คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ (คณะกรรมการนโยบายและแผนฯ) เสนอ ดังนี้

ชนิดสินค้าเกษตร	ปริมาณโควตา (ตันต่อปี)	อัตราภาษี
1. เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่	3.15	- ในโควตาร้อยละ 0 - นอกโควตาร้อยละ 218
2. หอมหัวใหญ่ (แห้งเป็นผง และไม่เป็นผง)	1,256.50	- ในโควตาร้อยละ 27 - นอกโควตาร้อยละ 142
3. หัวพันธุ์มันฝรั่ง	ไม่จำกัดจำนวน	- ในโควตาร้อยละ 0

		- นอกโควตาร้อยละ 125
4. หัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป	ปี 2567 จำนวน 75,500	- ในโควตาร้อยละ 27 - นอกโควตาร้อยละ 125

และให้คณะกรรมการฯ รับผิดชอบพิจารณาหาหรือเรื่องความเหมาะสม ราคา ช่วงระยะเวลาการนำเข้าไม่ให้กระทบกับการผลิตสินค้าของไทย

ทั้งนี้ การบริหารการนำเข้าเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ หัวพันธุ์มันฝรั่ง และหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูปให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขและการกำกับดูแลของคณะกรรมการจัดการการผลิตและการตลาดกระเทียม หอมแดง หอมหัวใหญ่ และมันฝรั่ง (คณะอนุกรรมการ)

สาระสำคัญของเรื่อง

คณะกรรมการนโยบายและแผนฯ รายงานว่า

1. คณะกรรมการนโยบายและแผนฯ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน) ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2566 มีมติเห็นชอบการเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามกรอบความตกลง WTO ปี 2567 - 2569 จำนวน 4 รายการ ได้แก่ สินค้าเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ หัวพันธุ์มันฝรั่งและหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป ซึ่งมีปริมาณโควตาและอัตราภาษีแตกต่างจากที่ผูกพันไว้กับ WTO โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1.1 ปริมาณโควตาและอัตราภาษี

ชนิดสินค้าเกษตร/รายการ	ที่ผูกพันตามกรอบ WTO ²	ที่ขอเปิดตลาดในครั้งนี้
1) เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่		
ปริมาณโควตา (ตันต่อปี)	3.15	
อัตราภาษีในโควตา	ร้อยละ 30	ร้อยละ 0 ¹
อัตราภาษีนอกโควตา	ร้อยละ 218	
2) หอมหัวใหญ่ (แห้งเป็นผงและไม่เป็นผง)		
ปริมาณโควตา (ตันต่อปี)	365	1,256.50 ²
อัตราภาษีในโควตา	ร้อยละ 27	
อัตราภาษีนอกโควตา	ร้อยละ 142	
3) หัวพันธุ์มันฝรั่ง		
ปริมาณโควตา (ตันต่อปี)	302	ไม่จำกัดจำนวน ³
อัตราภาษีในโควตา	ร้อยละ 27	ร้อยละ 0 ³
อัตราภาษีในนอกโควตา	ร้อยละ 125	
4) หัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป		
ปริมาณโควตา (ตันต่อปี)	302	ปี 2567 จำนวน 75,500
อัตราภาษีในโควตา	ร้อยละ 27	
อัตราภาษีนอกโควตา	ร้อยละ 125	

หมายเหตุ : ¹เป็นการขอลดอัตราภาษีในโควตาจากที่ผูกพันไว้ภายใต้กรอบความตกลง WTO เนื่องจากต้องการส่งเสริมให้เกษตรกรมีเมล็ดพันธุ์คุณภาพสูงและราคาถูกเพื่อใช้ในการเพาะปลูกหอมหัวใหญ่สำหรับการบริโภคภายในประเทศและการส่งออกไปยังต่างประเทศ

²เป็นการขอเพิ่มปริมาณโควตาการนำเข้าจากที่ผูกพันไว้ภายใต้กรอบความตกลง WTO เนื่องจากประเทศไทยไม่สามารถผลิตหอมหัวใหญ่ชนิดพันธุ์แห้งและพันธุ์หัวได้ และมีความจำเป็นต้องนำเข้าเพราะเป็น

ส่วนผสมของสินค้าแปรรูป เช่น ผงชูรสในอุตสาหกรรมอาหารซึ่งมีความต้องการบริโภคภายในประเทศและต่างประเทศสูงขึ้น ดังนั้น จึงต้องเพิ่มปริมาณโควตาให้สอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว

ปริมาณโควตาและอัตราภาษีในโควตาไม่เป็นไปตามกรอบความตกลงที่ผูกพันไว้กับ WTO เนื่องจากประเทศไทยไม่สามารถผลิตหัวพันธุ์มันฝรั่งได้เพียงพอต่อความต้องการของตลาดจึงต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อให้มีหัวพันธุ์มันฝรั่งทันกับฤดูกาลเพาะปลูกของเกษตรกรและมีผลผลิตเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ รวมทั้งประเทศไทยต้องนำเข้าหัวพันธุ์มันฝรั่งเพื่อเพาะปลูกทุกปี การไม่เก็บภาษีจึงช่วยลดภาระต้นทุนของเกษตรกรลงได้

1.2 การบริหารการนำเข้า

ชนิดสินค้าเกษตร	การบริหารการนำเข้า
1) เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่	ให้ชุมชนสหกรณ์ฯ เป็นผู้นำเข้าแต่เพียงผู้เดียว และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการฯ
2) หอมหัวใหญ่ (แห้งเป็นผงและไม่เป็นผง)	ให้ชุมชนสหกรณ์ฯ เป็นผู้บริหารการนำเข้า เพื่อจัดสรรให้นิติบุคคลเป็นผู้นำเข้า และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการฯ
3) หัวพันธุ์มันฝรั่ง	อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ได้แก่ 1) ให้มีการนำเข้าหัวพันธุ์มันฝรั่งปีละ 3 ครั้ง โดยผู้ที่ต้องการจะนำเข้าต้องจัดทำหนังสือและแจ้งความประสงค์มายังสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรภายในระยะเวลาที่กำหนด 2) ให้นิติบุคคลเป็นผู้นำเข้า 3) ให้ผู้นำเข้าทำหนังสือรับรองพื้นที่เพาะปลูกซึ่งมีทะเบียนเกษตรกรและข้อมูลปริมาณหัวพันธุ์มันฝรั่ง โดยมีเกษตรจังหวัดหรือสหกรณ์จังหวัดรับรอง และในกรณีที่บริษัทนำเข้าหัวพันธุ์มันฝรั่ง 4) ผู้นำเข้าต้องจำหน่ายหัวพันธุ์มันฝรั่งให้แก่เกษตรกรไม่เกินกิโลกรัมละ 35 บาท และรับซื้อหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูปจากเกษตรกร ดังนี้ - ในช่วงฤดูฝน (กรกฎาคม - ธันวาคม) ราคาไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ 14.00 บาท - ในช่วงฤดูแล้ง (มกราคม - มิถุนายน) ราคาไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ 11.00 บาท
4) หัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป	อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนด ได้แก่ 1) ผู้นำเข้าต้องเป็นนิติบุคคล 2) ผู้นำเข้าหรือผู้แทนนำเข้าต้องรับซื้อหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูปจากเกษตรกร ดังนี้ - ในช่วงฤดูฝน (กรกฎาคม - ธันวาคม) ราคาไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ 14.00 บาท - ในช่วงฤดูแล้ง (มกราคม - มิถุนายน) ราคาไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ 11.00 บาท และมอบหมายคณะกรรมการจัดการฯ พิจารณาราคาประกันขั้นต่ำเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์การผลิตและการตลาดในแต่ละปีต่อไป ซึ่งหากตรวจสอบพบว่าผู้นำเข้าหรือผู้แทนผู้นำเข้ามีการรับซื้อในราคาต่ำกว่าที่ระบุไว้ในสัญญาจะมีผลต่อการพิจารณาจัดสรรปริมาณนำเข้าให้แก่ผู้นำเข้าในปีต่อไป

	3) ให้มีการนำเข้าในเดือนมกราคม และเดือนกรกฎาคม - ธันวาคมของทุกปี ¹ โดยการนำเข้าในเดือนมกราคมให้นำเข้าไม่เกินร้อยละ 20 ของปริมาณรวมทั้งหมดที่ได้รับการจัดสรรในโควตาของผู้ประกอบการแต่ละราย
--	--

หมายเหตุ : ¹ฤดูกาลเพาะปลูกของมันฝรั่งจะเริ่มในเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม โดยจะสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ในเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ดังนั้น การกำหนดให้นำเข้าหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูปในเดือนมกราคม และเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม จะเป็นการลดความขาดแคลนของหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูปและทำให้อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารมีผลผลิตเพียงพอกับความต้องการของตลาด

2. คณะกรรมการนโยบายและแผนฯ ได้มีการวิเคราะห์การเปิดตลาดเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ หัวพันธุ์มันฝรั่ง และหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูป ตามกรอบความตกลง WTO ปี 2567 - 2569 ภายใต้การกำกับดูแลของคณะอนุกรรมการฯ ว่าเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่และหอมหัวใหญ่ (ชนิดแห้งเป็นผงและไม่ใช่ผง) ไม่สามารถผลิตได้ในประเทศไทย รวมถึงหัวพันธุ์มันฝรั่งและหัวมันฝรั่งสดเพื่อแปรรูปในประเทศไทยมีปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด ดังนั้น การเปิดตลาดสินค้าเกษตรทั้ง 4 ชนิด ดังกล่าวจึงไม่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ผลิตภายในประเทศ และเป็นการช่วยสนับสนุนให้เกษตรกรได้ใช้เมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่และหัวพันธุ์มันฝรั่งนำเข้าในราคาที่เหมาะสม รวมถึงให้สหกรณ์ซึ่งมีเกษตรกรเป็นสมาชิกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้วย ทั้งนี้ การเปิดตลาดสินค้าเกษตรตามกรอบความตกลง WTO 2567 - 2569 เป็นการดำเนินการตามแนวทางที่เคยปฏิบัติ (มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2547) โดยตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นไป โดยหากสินค้ารายการใดจำเป็นต้องเปิดตลาด และมีปริมาณในโควตา อัตราภาษีในและนอกโควตาแตกต่างกันที่กำหนด [มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539] ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบทุกรายการเป็นแต่ละครั้งไป

¹ WTO เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการค้าระหว่างประเทศและเป็นเวทีสำคัญในการเจรจาอุปสรรคและข้อกีดกันทางการค้า รวมทั้งจัดทำกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนให้การค้าระหว่างประเทศมีความเสรีมากขึ้น บนพื้นฐานของการแข่งขันที่เท่าเทียม โดยประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของ WTO ตั้งแต่ปี 2538 และได้ผูกพันสินค้าเกษตรทั้งหมด 23 รายการ (รวมถึงเมล็ดพันธุ์หอมหัวใหญ่ หอมหัวใหญ่ และมันฝรั่ง) ไว้ภายใต้กรอบความตกลงว่าด้วยการเกษตรของ WTO ทั้งนี้ WTO ได้กำหนดมาตรการโควตาอัตราภาษีเพื่อกำกับดูแลการนำเข้า ซึ่งการนำเข้าจะต้องมีหนังสือรับรองจากกระทรวงพาณิชย์เพื่อแสดงการได้รับสิทธิชำระภาษีทั้งในและนอกโควตาตามพันธกรณีความตกลงระหว่างประเทศ

² ปริมาณโควตาและอัตราภาษีที่ผูกพันภายใต้ WTO ตั้งแต่ปี 2539 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2539

เรื่องที่ 4 : แนวทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาล เพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมฮาลาลในภูมิภาค

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาลของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมฮาลาลในภูมิภาค และมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) เสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับความเห็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงาน ก.พ.ร. ไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

เรื่องเดิม

คณะรัฐมนตรีมีมติ (7 พฤศจิกายน 2566) เห็นชอบตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอว่าปัจจุบันการผลิตอาหารฮาลาลเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศมีมูลค่ามากกว่า 6,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี ซึ่งแสดง

ให้เห็นถึงศักยภาพของอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลของไทยที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อเป็นการยกระดับการส่งเสริมและผลักดันอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลของไทยให้เติบโตต่อไป สมควรจะมีหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการส่งเสริม และกำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมฮาลาลของไทยอย่างเป็นระบบครบวงจรเป็นการเฉพาะ โดยมอบหมายให้ อก. รับเรื่องนี้ไปประสานกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาความจำเป็น เหมาะสม และเป็นไปได้ในการยกระดับหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลและจัดตั้งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องนี้อย่างครบวงจรเป็นการเฉพาะเพื่อส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในภูมิภาคนี้ต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

อก. รายงานว่า

1. ตามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการยกระดับหน่วยงานในการส่งเสริมและกำกับดูแลอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลไทย อก. โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ดำเนินการหารือกับสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อวางกลไกขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศไทย ประกอบด้วย แนวทางการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบอุตสาหกรรมฮาลาล ในรูปแบบศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาล (ระยะสั้น) ภายใต้ (ร่าง) แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลไทย ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2567 - 2571) (ร่างแผนปฏิบัติการฯ) และแนวทางการจัดตั้งคณะกรรมการอุตสาหกรรมฮาลาลแห่งชาติ (กอสช.) โดยทั้งสองแนวทางเห็นควรมีข้อเสนอกลไกการบริหารงานที่จะต้องให้มีผู้แทนการค้าไทยด้านฮาลาล (Halal Thai Trade Representative: HTR) เพื่อเป็นผู้แทนพิเศษของนายกรัฐมนตรีในการเจรจากับต่างประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศในด้านการค้าและการลงทุน เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ ท้าทาย ของรัฐบาลตามประเด็นที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย ซึ่งจะช่วยให้กลไกการขับเคลื่อนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. อก. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนและติดตามนโยบายการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) (คณะกรรมการขับเคลื่อนฯ) ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธานกรรมการ และมีผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่และอำนาจในการเสนอแนะนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและบริการที่เกี่ยวข้องกับฮาลาลเสนอแนะสิทธิประโยชน์ให้เกิดการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพ ศักยภาพ มาตรฐาน รวมถึงแสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศ

3. คณะกรรมการขับเคลื่อนฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2566 ได้มีมติเห็นชอบให้มีการจัดตั้ง กอสช. และเห็นชอบแนวทางการจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบอุตสาหกรรมฮาลาลเพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้มีมติเห็นชอบในหลักการ (ร่าง) กรอบแนวทางการดำเนินงานของศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาล

4. อก. ได้จัดทำร่างแผนปฏิบัติการฯ เพื่อเป็นกรอบแนวทางขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างเป็นรูปธรรม และเสนอจัดตั้ง กอสช. เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศไทย โดยมีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

4.1 ร่างแผนปฏิบัติการฯ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

หัวข้อ	สาระสำคัญ
(1) หลักการและเหตุผล	(1.1) สถานการณ์อุตสาหกรรมฮาลาล ในปี 2564 ตลาดสินค้าฮาลาลโลกมีมูลค่าสูงถึง 2.1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยคาดว่าจะเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในปี 2565 ประเทศไทย

	ส่งออกสินค้าอาหารฮาลาลมีมูลค่าประมาณ 6,114 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แบ่งเป็นสินค้าในกลุ่มอาหารฮาลาลธรรมชาติ เช่น ข้าว ธัญพืช น้ำตาลทราย (เติบโตร้อยละ 12.5) เป็นต้น และกลุ่มอาหารที่ต้องผ่านการรับรอง เช่น เนื้อสัตว์ อาหารทะเล อาหารแปรรูป (เติบโตเฉลี่ยลดลงร้อยละ 8.6) เป็นต้น โดยตลาดส่งออกส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มประเทศอาเซียน ร้อยละ 62 รองลงมา ได้แก่ กลุ่มประเทศตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ แอฟริกาใต้ทะเลทรายซาฮาราและเอเชียใต้ ทั้งนี้ ประเทศไทยมีผู้ผลิตอาหารฮาลาลกว่า 15,000 บริษัท มีผลิตภัณฑ์และร้านอาหารที่ได้รับตราฮาลาลกว่า 166,000 ผลิตภัณฑ์ และ 3,500 ร้านตามลำดับ โดยประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกอาหารฮาลาลอันดับที่ 11 ของโลก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.7 (มีแนวโน้มลดลงจากช่วง 10 ปีก่อน) สะท้อนถึงความสามารถในการแข่งขันของประเทศคู่แข่งที่มีมากกว่าประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลทั้งด้านสินค้าและบริการโดยเฉพาะสินค้าอาหาร เนื่องจากไทยเป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ดังนั้น หากประเทศไทยมีแผนขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลอย่างบูรณาการและเป็นระบบร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะถือเป็นโอกาสสำคัญในการขยายส่วนแบ่งในตลาดโลกให้สูงขึ้น อันจะส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตต่อไป (1.2) ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมฮาลาลของประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับฮาลาลกระจายอยู่ในกระทรวงต่าง ๆ เช่น กษ. (กรมปศุสัตว์ และสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ) อก. (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม) กระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) พณ. (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ) และกระทรวงการต่างประเทศ (กต.) เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการประสบปัญหาในการติดต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง นอกจากนี้ หน่วยงานรับรองมาตรฐานฮาลาลไม่ครอบคลุม/ทั่วถึงทุกพื้นที่ ส่งผลต่อการรับรองมาตรฐานฮาลาลที่อาจจะล่าช้า รวมถึงอายุการรับรองมีระยะสั้นและค่าใช้จ่ายสูงเป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการ
(2) วิสัยทัศน์	ยกระดับอุตสาหกรรมฮาลาลไทยสู่ ASEAN Halal Hub ภายในปี 2571
(3) วัตถุประสงค์	(3.1) เพื่อสร้างการรับรู้และยอมรับผลิตภัณฑ์ของฮาลาลของประเทศไทยผ่านการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการ และขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างงาน สร้างอาชีพ กระจายรายได้ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีให้แก่ประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งลดความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งและความมั่นคงให้แก่ประเทศอย่างยั่งยืน (3.2) เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตสินค้าฮาลาลของไทยให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมฮาลาลในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาลที่มีอัตลักษณ์ความเป็นไทย เชื่อมโยงวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อน Soft Power ของไทย

	(3.3) เพื่อลดข้อจำกัดและแก้ไขกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค รวมทั้งบูรณาการการทำงานหน่วยงานต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมฮาลาล
(4) ผลผลิตและ บริการฮาลาล เป้าหมาย (ระยะแรก) ที่ถูกต้องตาม บทบัญญัติศาสนา อิสลาม	(4.1) อาหารฮาลาล เช่น เนื้อสัตว์ อาหารทะเล อาหารแปรรูป อาหารพร้อมรับประทาน (Ready-to-Eat) อาหารฮาลาลโดยธรรมชาติ อาหารมุสลิมรุ่นใหม่ (เช่น Snack Bar) (4.2) แฟชั่นฮาลาล เช่น สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อัญมณีและเครื่องประดับ รองเท้าและเครื่องหนัง (4.3) ยา สมุนไพร และเครื่องสำอางฮาลาล (4.4) โกโก้ฮาลาล ทั้งสินค้าอาหารและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่อง (4.5) บริการและท่องเที่ยวฮาลาล
(5) ตัวชี้วัด (ระยะ 5 ปี)	(5.1) ผลผลิตมวลรวมในประเทศ (GDP) ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 หรือ 55,000 ล้านบาท ภายใน 5 ปี (5.2) แรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น จำนวน 100,000 คนต่อปี ต่อเนื่องจนถึงปี 2571
(6) มาตรการภายใต้ แผนปฏิบัติการฯ	(6.1) มาตรการที่ 1 การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่อุปทานการผลิตฮาลาลไทย (Demand) ประกอบด้วย 2 มาตรการย่อย ได้แก่ การสร้างการรับรู้และประชาสัมพันธ์ศักยภาพสินค้าและบริการฮาลาลไทย และการขยายตลาดสินค้าและบริการฮาลาลไทยในประเทศและต่างประเทศ (6.2) มาตรการที่ 2 การพัฒนาการผลิตและมาตรฐานอุตสาหกรรมฮาลาลไทย (Supply) ประกอบด้วย 2 มาตรการย่อย ได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ฮาลาลไทยต้นแบบ และการยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมฮาลาลไทยเพื่อการส่งออก (6.3) มาตรการที่ 3 การยกระดับปัจจัยแวดล้อมอุตสาหกรรมฮาลาลไทย (Thai Halal Ecosystems) ประกอบด้วย 5 มาตรการย่อย ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาลไทย (Thai Halal Industry Center) (ศูนย์ฯ) การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศอัจฉริยะอุตสาหกรรมฮาลาล (Halal Intelligence Unit: Halal IU) การพัฒนาห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์ฮาลาลไทย การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่ภาคใต้ และการพัฒนาฝีมือแรงงานและบุคลากรฮาลาลไทย
(7) กรอบแนวทางการ ดำเนินงานของศูนย์ฯ	(7.1) ในปีแรกใช้พื้นที่ของสถาบันอาหารเพื่อจัดตั้งเป็นศูนย์ฯ ภายใต้ อก. (อุตสาหกรรมพัฒนามูลนิธิ : สถาบันอาหาร) และในระยะต่อไป ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามตัวชี้วัด เพื่อยกระดับจัดตั้งเป็นหน่วยงานระดับกรม หรือองค์การมหาชน ตามความเหมาะสมต่อไป (7.2) องค์ประกอบของศูนย์ฯ ประกอบด้วย ผู้แทนการค้าไทย (ด้านฮาลาล) ทำหน้าที่กำกับกำกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ ในส่วนของผู้อำนวยการศูนย์ฯ ให้ยืมตัวข้าราชการพลเรือนตำแหน่งประเภทอำนวยการหรือบริหารใน อก. เพื่อปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการศูนย์ฯ (ในระยะทดลอง 1 ปี) สำหรับ

	เจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ให้ยืมตัวข้าราชการ พนักงานราชการ หรือบุคลากรจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง [ตามข้อ (1.2)] (ในระยะทดลอง 1 ปี) (7.3) โครงสร้างของศูนย์ฯ ประกอบด้วย 2 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ และฝ่ายพัฒนาการผลิตและมาตรฐาน
(8) ตัวชี้วัดการดำเนินงานในระยะ 1 ปีแรก	(8.1) การจัดงานเปิดตัว (Kick Off) อุตสาหกรรมฮาลาลไทย เพื่อแสดงศักยภาพสินค้าฮาลาลไทย จำนวน 1 ครั้ง (กำหนดจัดในเดือนมีนาคม 2567) (8.2) การจัดทำกรอบความร่วมมือและเจรจาภายใต้กรอบความร่วมมือในการขยายตลาดสินค้าและบริการฮาลาลไทย จำนวน 2 กรอบความร่วมมือ (8.3) การขยายตลาดสินค้าและบริการฮาลาลไทยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ โดยเข้าร่วมงาน Halal Fair ในประเทศไทย จำนวน 2 ครั้ง และร่วมงานแสดงสินค้าฮาลาล (Halal Expo) ในต่างประเทศ จำนวน 2 ครั้ง (8.4) การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศอัจฉริยะอุตสาหกรรมฮาลาล (Halal Intelligence Unit: Halal IU) จำนวน 1 ระบบ (8.5) การจัดตั้งศูนย์ฯ และศึกษารูปแบบองค์กรที่เหมาะสมในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาลในอนาคต โดย อก. จะนำเรื่องดังกล่าวเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอให้พิจารณาการจัดตั้งศูนย์ฯ และกรอบแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ฯ และประเมินผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงานในระยะ 1 ปีแรกเพื่อปรับบทบาทหน่วยงานตามความเหมาะสมในระยะต่อไป
(9) งบประมาณ	วงเงินจำนวน 1,230 ล้านบาท
(10) ระยะเวลา	5 ปี (ปีงบประมาณ พ.ศ 2567 - 2571)

4.2 การจัดตั้ง กอชช.

4.2.1 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) รองนายกรัฐมนตรี (ที่กำกับการบริหารราชการ อก. หรือผู้แทนการค้าไทยที่รับผิดชอบเรื่องฮาลาล) ประธานกรรมการ 2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รองประธานกรรมการ 3) กรรมการจากภาครัฐ เอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 15 คน โดยมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสถาบันอาหาร ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

4.2.2 หน้าที่และอำนาจ เช่น

- (1) กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนาสินค้าฮาลาล โดยเชื่อมโยงเอกลักษณ์ Soft Power ของไทย เพื่อส่งเสริมการผลิต การจำหน่ายในประเทศและการส่งออก
- (2) บูรณาการแนวทาง มาตรการ แผนงานและงบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องตามนโยบายของรัฐบาล
- (3) กำกับ ดูแล และเร่งรัดการดำเนินการของส่วนราชการและองค์กร ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด พร้อมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของส่วนราชการต่าง ๆ

(4) ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

5. การดำเนินการในระยะต่อไป อก. จะได้ขับเคลื่อนตามแนวทางข้างต้น ดังนี้

5.1 กราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งผู้แทนการค้าไทย (ด้านฮาลาล) หรือมอบหมายผู้แทนการค้าไทยท่านใดท่านหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ทิศทาง และกำกับการดำเนินงานของศูนย์ฯ รวมถึงพิจารณาองค์ประกอบของ กอชช. และพิจารณาให้มีคำสั่งแต่งตั้ง กอชช. ตามขั้นตอนต่อไป

5.2 นำเรื่องการจัดตั้งศูนย์ฯ และกรอบแนวทางการดำเนินงานของศูนย์ฯ เสนอสำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณา และประเมินผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินงานในปีแรกเพื่อปรับบทบาทหน่วยงานตามความเหมาะสมในระยะต่อไป

5.3 นำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ เสนอสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พิจารณาตามขั้นตอนต่อไป

6. การดำเนินการตามแนวทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมฮาลาลจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมไทย รวมถึงกระตุ้นการบริโภค การลงทุนและการส่งออกสินค้าของไทย ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ หรือ GDP ภาคอุตสาหกรรมจะขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ภายใน 5 ปี ส่งผลให้การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น จำนวน 100,000 คนต่อปี ต่อเนื่องจนถึงปี 2571 และส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมฮาลาลในภูมิภาค

เรื่องที่ 5 : การปรับวันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
คณะรัฐมนตรีรับทราบการปรับวันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 (ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567) ตามที่สำนักงบประมาณ (สงป.) เสนอ

สาระสำคัญ

สงป. รายงานว่า

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567 สามารถดำเนินการได้เร็วกว่าที่กำหนดไว้ตามปฏิทินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567¹ จึงมีมติเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2567 ให้ปรับกำหนดวันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567 ดังนี้

ลำดับ	วัน/เดือน/ปี		ขั้นตอนและกิจกรรม
	เดิม ปฏิทินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 (มติคณะรัฐมนตรี 14 พฤศจิกายน 2566)	ข้อเสนอในครั้งนี้ มติคณะกรรมการธิการวิสามัญ พิจารณาร่าง พระราชบัญญัติ งบฯ ปี พ.ศ. 2567 (14 กุมภาพันธ์ 2567)	
การอนุมัติงบประมาณ			
1	3 - 4 เมษายน 2567	20 - 21 มีนาคม 2567	สภาผู้แทนราษฎร พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบฯ ปี พ.ศ. 2567 <u>วาระที่ 2 - 3</u>
2	9 - 10 เมษายน 2567	25 - 26 มีนาคม 2567 ²	วุฒิสภา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบฯ ปี พ.ศ. 2567
3	17 เมษายน 2567	3 เมษายน 2567	สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี นำร่างพระราชบัญญัติงบฯ ปี พ.ศ.

			2567 ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อ ประกาศบังคับใช้เป็นกฎหมาย ต่อไป
--	--	--	--

¹ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567 ได้รับการแต่งตั้งในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร วาระที่ 1 มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567 ให้แล้วเสร็จทันภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด

² เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีกำหนดแถลงข้อเท็จจริงหรือเข้าชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน โดยไม่มีการลงมติต่อที่ประชุมวุฒิสภาในวันจันทร์ที่ 25 มีนาคม 2567 ส่งผลให้วันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ปี พ.ศ. 2567 ของวุฒิสภา คงเหลือวันที่ 26 มีนาคม 2567 เพียงวันเดียว
